

Jura Kulakova muzikālā vientulība

Ejot ciemos pie Jura Kulakova un atceroties viņu nazālā balsī dziedam par kretīniem, kas līkajām kājelēm sētā dejo, nez kāpēc iztēlojos mazu dārza namiņu, no kura pa logu komponists vēro pasauli... Bet tā, protams, dzīvē nav - Juris dzīvo kādā Čaka ielas daudzstāvu nama dzīvoklī. Viens.

"Katra nodzīvotā diena ir jubilejas vērtā," saka komponists, tāpēc arī 10. jūnijā Dzintaru koncertzālē gaidāmais rokgrupas "Pērkonis" 25 gadu pastāvēšanai veltītais koncerts viņam vairāk saistās ar darbu, nevis svētku ceremonijām.

Par savu grupu Juris saka: "'Pērkonam" manā dzīvē ir vislielākā nozīme, esmu to radījis un atbildu par to." Bet par visu pasauli viņš atbildīgs gan nejūtas un ir fatālists, RB citējot dziesmiņas rindas: "Kam jānotiek, tas notiksies."

Tas gan nav vienīgais citāts mūsu tikšanās laikā. Komponists piesauc arī Karelu Čapeku, kurš savulaik teicis - apmēram 80 procenti lietu atrisinās pašas no sevis, bet visas pārējās lietas ir neatrisināmas. "Es ļaujos dzīvei, necīnos. Katrs pats sev ir vislielākais ienaidnieks - pietiek ko cīnīties pašam ar sevi. Beigās katram par sevi būs jāatbild Augstā priekšā. Es kalpoju mūzikai. Kad sakrājas tik daudz darbu, jāizvēlas mūka vientuļnieka dzīvesveids."

Varbūt tieši tāpēc Juris necīnās pret to lietu kārtību dzīvoklī, kādu rada ikdiena. "Normālam mietpilsonim, te ienākot, droši vien būtu jāsaķer galva," viņš atzīst. "Es ļoti daudz uzturos mājās, jo tā ir mana darba vieta, kur, starp citu, var arī pārgulēt. Šeit viss ir pakārtots strādāšanai. Man mājās svarīgs ir tikai komforts, nevis kārtība. Te man ir ērti, jo viss atrodas rokas stiepiena attālumā - klavieres, rakstāmgalds un tehnoloģijas. Un vēl man ir ērta gulta. Bet pārējās lietas mani neuztrauc."

Te uzreiz jāpiezīmē, ka pie tehnoloģijām nav jāpieskaita televizors, jo tas sen kā sabojājies un nemaz nav nepieciešams. Ja Jurim ir brīvs laiks, viņš labāk lasa grāmatas. Dažreiz tas notiek pie sarkanvīna glāzes - komponistam garšo bordo. Un sieru. Starp citu, gaļa Jura ēdienkartē ir reta viesņa, tāpēc gandrīz var sacīt, ka viņš ir veģetārietis. Nu, vismaz mājās gaļu nekad negatavo.

Arī viesības te nekad netiek rīkotas, jo ballītēm dzīvoklis ir par šauru. Tiesa, dažkārt pie Jura notiek "Pērkonis" konceptuālie mēģinājumi. Un vēl - namatēvu apciemo viņa meita Justīne. Vijolniece. "Mums ir labas attiecības, Justīnes vijoli esmu izmantojis savos muzikālajos projektos," komponists piemin.

Kā redzat, visa Jura Kulakova dzīve ap mūziku vien grozās, un viņš jūtas labi, atkal piesaucot citātu: "Es esmu laimīgs, man pieder viss, kas ar mani ir noticis."